

عنوان مقاله:

تحلیل تطبیقی نقش خودشناسی در معرفت به خدا از دیدگاه ملاصدرا و ابن عربی

محل انتشار:

مجله انسان پژوهی دینی، دوره 10، شماره 30 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسنده:

ابوذر رجبی - دانشجوی دکتری و عضو هیئت علمی دانشگاه معارف اسلامی

خلاصه مقاله:

شناخت خود یا نفس آدمی که از آن به خودشناسی یاد می شود، از مهم ترین مباحثی است که از گذشته های دور مورد تاکید فلاسفه و عرفا بوده است. حکما و عارفان مسلمان با الهام گیری از آیات و روایات، به خصوص حدیث «من عرف نفسه عرف ربه» به طرح مهم ترین راه خداشناسی، یعنی راه انفسی که همان خودشناسی می باشد، پرداخته اند. صدرالمتألهین و ابن عربی دو تن از بزرگ ترین فلاسفه و عرفای اسلامی در آثار مختلف خود به شیوه های گوناگون به خودشناسی و امکان پذیری یا عدم امکان شناخت خود اشاره کرده اند. ملاصدرا به صراحت از امکان پذیری خودشناسی سخن می گوید. ابن عربی نیز با دو تحلیل از شناخت نفس یاد می کند؛ گاهی از امتناع شناخت خود سخن می گوید و در برخی موارد از امکان پذیری آن. در این تحقیق به تحلیل دو نگره صدرایی و ابن عربی در این باره می پردازیم و با بررسی دقیق روشن می سازیم این دو نگره هیچ تفاوتی با هم ندارند.

کلمات کلیدی:

خود، خدا، نفس، شناخت، امتناع، ملاصدرا، ابن عربی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2038093>

